

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

03 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Guzun Ion,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Cernicov Andrei în numele inculpaților Morcov Constantin și Lebejin Dmitrii și de către avocatul Russu Vitalie în numele inculpaților Corcodel Gheorghe și Corcodel Mihai, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 03 februarie 2020 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2021, în cauza penală privindu-i pe

Corcodel Gheorghe Xxxxx, născut la xxxxx, originar din r-nul xxxxx, s. xxxx, domiciliat în r-nul xxxxx

Corcodel Mihai Xxxxx, născut la xxxxx, originar din r-nul xxxx, s. xxx, domiciliat în xxxxxxxx

Lebejin Dmitrii Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în or. xxxxxxxx

Morcov Constantin Xxxxx, născut la xxxxxx, originar din r-nul xxxxx, s. xxxxx, domiciliat în r-nul xxxxx, s. xxxxx, str. xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 03.04.2019 - 03.02.2020 (prima instanță);
2. 27.06.2020 - 15.02.2021 (instanța de apel);
3. 06.05.2021 – 03.08.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 03 februarie 2020:

- **Corcodel Gheorghe**, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 1 an;

- **Corcodel Mihai**, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 1 an;

- **Lebejin Dmitrii**, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 1 an;

- **Morcov Constantin**, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 1 an.

A fost dispusă încasarea, în mod solidar de la Corcodel Gheorghe, Corcodel Mihai, Lebejin Dmitrii, Morcov Constantin în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în mărime de 384 lei.

De asemenea, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Totodată, a fost obligat procurorul să examineze circumstanțele invocate de inculpați, referitoare la aplicarea violenței față de aceștia în incinta Inspectoratului de Poliție Rîșcani, în cadrul unui proces penal în ordinea art. 274 Cod de procedură penală.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpații Corcodel Gheorghe, Corcodel Mihai, Lebejin Dmitrii, Morcov Constantin și o altă persoană în privința căreia procesul penal a fost disjuns într-o cauză separată, la 13 ianuarie 2019, aproximativ la ora 22:30, în urma unei înțelegeri prelabile de a sustrage în mod deschis bunurile altor persoane, deplasându-se cu automobilul de marca „Volkswagen Golf”, n/î xxxxxxxx, condus de către persoana în privința căreia procesul penal a fost disjuns într-o cauză separată, pe străzile din sectorul Rîșcani, mun. Chișinău, cu scopul identificării unor potențiale victime, văzându-l pe Izman Victor care în acel moment se afla pe str. Socoleni, mun. Chișinău și încerca să oprească un taxi, persoana în privința căreia procesul penal a fost disjuns într-o cauză separată a oprit automobilul, oferindu-se pentru a-l ajuta să se deplaseze până la locul dorit. Izman Victor, neavând careva suspiciuni privind intențiile reale ale acestora, a acceptat propunerea și s-a urcat în automobilul respectiv, după care s-au pornit în direcția bd. Moscovei, mun. Chișinău. Ajungând pe bd. Moscovei, 24, mun. Chișinău, la cererea lui Izman Victor, persoana în privința căreia procesul penal a fost disjuns într-o cauză separată a oprit automobilul, după care Izman Victor a coborât din automobil, iar din urma acestuia, în scopul realizării intențiilor sale criminale, au coborât Corcodel Gheorghe, Corcodel Mihai, Lebejin Dmitrii, Morcov Constantin, care au început să-i aplice simultan și separat lovituri cu pumnii și picioarele lui Izman Victor în

diferite regiuni ale corpului, în rezultatul căruia victimei, fiindu-i cauzate dureri și suferințe fizice, inclusiv, conform raportului de expertiză judiciară nr.201902P0159 din 17.01.2019, Izman Victor fiindu-i cauzate leziuni corporale sub formă de echimoză la nivelul pleoapei superioare a ochiului stâng, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată, și în același moment, folosindu-se de neputința victimei de a riposta și de a se apăra, au sustras deschis de la acesta un portmoneu de culoarea cafenie, confecționat din piele, în valoare de 150 lei, în care se afla buletinul de identitate, eliberat pe numele lui Izman Victor și bani în sumă de 520 lei, și un telefon mobil de marca „Nubia”, în valoare de 3500 lei, în total bunuri în sumă de 4170 lei, care pentru Izman Victor constituie o daună în proporții considerabile, după care cu bunurile sustrate, urcându-se în automobilul menționat, aceștia au părăsit locul infracțiunii.

Tot ei, la 13 ianuarie 2019, aproximativ la ora 22:40, continuându-și activitatea infracțională în baza aceleași înțelegeri prealabile, de a sustrage în mod deschis bunurile altor persoane, cu repartizarea rolurilor între ei au purces la căutarea unor potențiale victime până când, aflându-se pe str. Studenților, 7/1, mun. Chișinău și observându-i pe Stratulat Viorel și Tacu Nicolae, care în acel moment se deplasau în direcția bd. Moscovei, toți patru s-au năpustit asupra celor doi, aplicându-le multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, în rezultatul căruia, ambelor victime fiindu-le cauzate dureri și suferințe fizice, inclusiv lui Stratulat Viorel, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201902P0133 din 15.01.2019, fiindu-i cauzate leziuni corporale sub formă de echimoză și excoriație la nivelul feței, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată, iar lui Tacu Nicolae, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201902P0132 din 15.01.2019, fiindu-i cauzate leziuni corporale sub formă de echimoze la nivelul capului, excoriații în regiunea lombară cu trecere pe regiunea sacrală, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată, și în același moment, folosindu-se de neputința victimelor de a riposta și de a se apăra, au sustras deschis de la Stratulat Viorel un portmoneu de culoarea neagră confecționat din piele în valoare de 300 lei, în care se afla buletinul de identitate, eliberat pe numele Stratulat Viorel și bani în sumă de 225 lei, un rucsac de culoare roșie în valoare de 800 lei, în care se afla un pulover de culoare bordo cu inscripția „Fila”, în valoare de 550 lei, o pereche de blugi de culoare albaștri închiși, în valoare de 600 lei, un parfum bărbătesc în valoare de 300 lei, un încărcător pentru telefonul mobil de marca „Samsung”, în valoare de 200 lei, o maletă de culoare albastră închisă, în valoare de 200 lei, 4 perechi de ciorapi, în valoare de 14 lei perechea, în total 56 lei, o brățară în valoare de 45 lei, în total bunuri în sumă de 3276 lei, care pentru acesta constituie o daună în proporții considerabile, și de la Tacu Nicolae sustrăgând un portmoneu confecționat din piele în valoare de 150 lei în care se afla buletinul de identitate eliberat pe numele Tacu Nicolae, bani în sumă de 61 lei și

un telefon mobil de marca „Xiaomi A 6”, în valoare de 3700 lei, în total bunuri în sumă de 3911 lei, care pentru acesta constituie o daună în proporții considerabile, după care cu bunurile sustrase, au părăsit locul faptei, iar urcându-se în automobilul de marca „Volkswagen Golf”, n/î xxxxxx, condus de către persoana în privința căreia procesul penal a fost disjuns într-o cauză separată au încercat să părăsească orașul, însă fiind observați de un echipaj al poliției, au fost stopați.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpaților în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către:

2.1. Procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații Corcodel Gheorghe, Corcodel Mihai, Lebejin Dmitri, Morcov Constantin să fie recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f), 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cu aplicarea fiecărui inculpat a câte 6 ani închisoare și amenda în mărime de 850 unități convenționale pentru fiecare infracțiune, iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să le fie stabilită la fiecare inculpat pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat:

- prima instanță, contrar prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, nu a verificat și apreciat probele cercetate, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel, nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar argumentele reținute în vederea expunerii soluției sale, contrazic circumstanțele de fapt stabilite prin probele cercetate în sentință;

- deși inculpații Corcodel Gheorghe, Corcodel Mihai, Lebejin Dmitri și Morcov Constantin atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședința de judecată nu au recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate, în susținerea învinuirii, acuzarea a prezentat următoarele probe: declarațiile părților vătămate Tacu Nicolae, Stratulat Viorel, Izman Victor, declarațiile martorilor Corcenco Andrei, Ignat Ghenadie, Bechir Artur, Roșca Galina și probele scrise prezente la materialele cauzei penale;

- urmează a fi apreciate critic declarațiile inculpaților, deoarece acestea au fost integral dezmințite prin probele acuzării prezentate și cercetate în ședința de judecată, legal administrate și nu sunt temeiuri de a fi respinse, mai mult, inculpații sunt cointeresați în rezultatele examinării cauzei penale. Declarațiile de nevinovăție ale inculpaților, prezintă o metodă de apărare, în scop de a se eschiva

de la răspunderea penală pentru fapta comisă și pentru a induce în eroare instanța de judecată pentru luarea unei hotărâri legale;

- este greșită concluzia instanței, că infracțiunea incriminată inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, au fost comasate într-un singur articol, fiindu-le incriminate doar un singur articol pentru comiterea acestor două infracțiuni;

- prima instanță a emis o sentință prea blândă față de inculpați;

- de către Curtea Constituțională a fost examinată cererea avocatului Cernicov Andrei și declarată inadmisibilă sesizarea, cu privire la calificarea acțiunilor în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) și art.187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, care prevede răspunderea pentru infracțiunea comisă de la alin. (2) și în cazul în care învinuitul este tras la răspundere pentru săvârșirea mai multor infracțiuni, care urmează a fi încadrate juridic în baza diferitelor articole, aliniate sau litere ale articolului din Codul penal. În ordonanța de punere sub învinuire se arată, care anume infracțiuni au fost săvârșite și articole, aliniate sau literele articolelor care prevăd răspunderea pentru aceste infracțiuni de la alin. (3) ale art. 281 și a textului ”*pentru fiecare infracțiune comisă ca dovedită*” din art. 395 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală.

2.2. Avocatul Russu Vitalie în numele inculpaților Corcodel Gheorghe și Corcodel Mihail, care a solicitat casarea integrală a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, de achitare a inculpaților de sub învinuirea înaintată.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- sentința primei instanțe este neîntemeiată și nefondată, lipsită de suport juridic. La momentul emiterii sentinței judecătorești, instanța nu a examinat obiectiv și elucidat pe deplin toate probele pertinente și concludente care au importanță nemijlocită pentru examinarea obiectivă a litigiului, mai mult, nu a studiat profund esența problemei aplicând eronat normele materiale cât și procedurale și internaționale;

- prima instanță la momentul pronunțării sentinței s-a limitat în exclusivitate numai la declarațiile părților vătămate, care în mod incontestabil în cadrul instanței de judecată, s-a constatat cu certitudine că persistă o mulțimea de divergențe în toate declarațiile ultimilor, inclusiv și se contrazic în mod direct cu declarațiile date de către inculpați;

- declarațiile date de către partea vătămată, la faza de urmărire penală și cele date în cadrul instanței de judecată, sunt în totalitate diferite cu o divergență majoră. În cadrul urmăririi penale, partea vătămată a menționat că a văzut persoana care i-a aplicat lovituri, iar în cadrul instanței de judecată a menționat asupra faptului că a văzut fața atacatorilor când ultimii se deplasau spre intersecție. În cadrul urmăririi penale, partea vătămată a menționat că a recunoscut inculpații doar după vestimentație și nicidecum după fețele lor, a mai declarat că a solicitat ajutor

doar de la prietenul care se afla în cămin, iar în cadrul instanței de judecată a menționat că a solicitat ajutor de la un băiat și o fată care se aflau afară;

- partea vătămată a menționat asupra faptului că au venit de unii singuri la locul unde se îndreptau mașinile de poliție, locul unde se aflau presupușii infractori, tot în cadrul ședinței de judecată, partea vătămată a menționat asupra faptului că de ei s-a apropiat un colaborator de poliție, care i-a întrebat ce s-a întâmplat, ca ulterior, tot același colaborator de poliție să-i prezinte portmoneele, după cum se menționează că au fost depistate în mașină;

- în cadrul ședinței de judecată partea vătămată a confirmat faptul că toate evenimentele respective au avut loc pe la orele 22:30-23:00 și nicidecum nu au avut loc pe la ora 03:00, la ora respectivă deja erau acasă. Declarațiilor date de către partea vătămată, urmează de dat o apreciere critică, ori ultimul a indus instanța de judecată în eroare, care în mod direct se contrazice cu alte probe administrate la faza de urmărire penală, iar a doua parte vătămată, a relatat instanței de judecată, practic aceleași declarații, inducând instanța de judecată în eroare, ceea ce este inadmisibil contrar normelor procesuale;

- în cadrul audierii în calitate de parte vătămată, la faza de urmărire penală, ultimul a menționat asupra faptului că fiind în automobil, cu mare dificultate a scos portmoneul din buzunarul din spate și a achitat șoferului, și nu ține minte dacă l-a mai pus înapoi în buzunar. În cadrul ședinței de judecată dânsul a menționat că nu a scos portmoneul din buzunar. Tot în cadrul ședinței de judecată, partea vătămată a menționat că ajungând la fața locului, mai întâi de a coborî el din automobil, a coborât unul din inculpați, ulterior, el. Și fără nici un motiv, inculpații i-au aplicat mai multe lovituri în diferite părți ale corpului, unde i-au sustras mai multe lucruri personale. Aceste declarații sunt neveridice și urmează a fi apreciate critic;

- declarațiile date de către partea vătămată, sunt total diferite de declarațiile date de către alte două părți vătămate. Parte vătămată a menționat că, în momentul când se făcea verificarea automobilului lângă el nu se alfa nimeni. Tot în cadrul audierii, partea vătămată a menționat că telefonul mobil depistat în automobil i-a fost prezentat doar lui de unul singur și nu i-a mai fost prezentat și altor persoane;

- partea vătămată a confirmat că în automobil nu s-a mai depistat niciun portmoneu, ceea ce încă odată denotă faptul că părțile vătămate au indus instanța de judecată în eroare, făcând declarații mincinoase;

- declarațiile date de către prezenții colaboratori, sunt în totalitate diferite, cu declarațiile date de către martori, ceea ce constituie o depășire directă a atribuțiilor de serviciu, prin falsificarea directă a probelor într-o cauză penală;

- ajungând la locul incidentului, unde urma să coboare partea vătămată, șoferul a oprit, primul din automobil au coborât doi inculpați, ulterior, partea vătămată, care fără nici un motiv, i-a aplicat unuia din inculpați o lovitură, cu palma, ceea ce l-a determinat pe inculpatul Corcodel Gheorghe în scop de apărare

să-i aplice o lovitură părții vătămate. După aplicarea loviturii, ambii inculpați au urcat în automobil, fără a întreprinde acțiuni ilegale, după cum a menționat organul de urmărire penală sau partea vătămată. Ce ține de portmoneul părții vătămate, ultimul îl putea să scăpa din mână atunci când se afla în automobil, respectiv și telefonul putea să cadă din buzunar în timpul altercațiilor, prezenta ipoteză, organul de urmărire penală nu a dorit să o examineze,

- calificarea făcută de către organul de urmărire penală, este una incorectă, dat fiind faptul că inculpații nu au comis, nici o faptă sau abatere de la norma materială și în acțiunile ultimilor lipsesc componenta de infracțiune prevăzută de art. 187 alin. (2) Cod penal;

- referitor la al treilea caz, cu alte două părți vătămate, inculpații în unanimitate au menționat că nu au atacat persoanele sus menționate, prima oară i-au văzut în cadrul comisariatului de poliție sec. Rîșcani, respectiv declarațiile lor se mai confirmă indirect prin declarațiile date de către părțile vătămate.

2.3. Avocatul Cernicov Andrei în numele inculpaților Morcov Constantin și Lebejin Dmitrii, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie achitați, din motiv că în acțiunile acestora nu există faptul infracțiunii.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- sentința primei instanțe este una contradictorie și ilegală, întrucât în cadrul procesului penal nu a fost probată vinovăția inculpaților;

- Morcov Constantin și Lebejin Dmitrii au declarat instanței că nu au comis careva fapte de jaf. Acest lucru a fost reconfirmat inclusiv de către alți participanți la proces și anume de către inculpații Corcodel Gheorghe și Corcodel Mihail;

- prima instanță chiar dacă a constatat prezența unor încălcări la faza de urmărire penală, nu a anulat actele procedurale contestate și a constatat vinovăția inculpaților în urma unor probe care au fost constatate ca fiind inadmisibile;

- din declarațiile tuturor inculpaților la data respectivă, rezultă că Izman Victor, fiind în stare de ebrietate, s-a urcat în a/m VW Golf pentru a merge acasă. Deplasându-se, în salonul automobilului pe bancheta din spate, cu 3 dintre inculpați, ținea în mâini telefonul, iar portmoneul l-a scos pentru a se achita cu șoferul. Între Izman Victor și Lebejin Dmitrii s-a produs un conflict pentru că Izman Victor nu se simțea confortabil pe bancheta din spate și a recurs la acte agresive, care au provocat ruptura de pe scurta lui Lebejin Dmitrii. Anume în timpul acestui conflict putea să cadă jos telefonul mobil cu portmoneul;

- potrivit declarațiilor părții vătămate Izman Victor, se confirmă că era într-atât de servit că nu a recunoscut pe nimeni dintre inculpați, nu-și amintește ce anume a discutat cu inculpații, dacă a scos sau nu în salonul automobilului portmoneul pentru a achita, dacă ținea sau nu în mâini telefonul mobil, totodată nu a putut explica în ce circumstanțe a fost ruptă scurta lui Lebejin Dmitrii, nu a putut

comunica instanței cine anume l-a lovit, cum s-a terminat conflictul și cum a ajuns acasă, însă ține minte cert că el a fost pipăit de cineva când era jos și de la el a fost sustras telefonul mobil și portmoneul. Astfel, chiar și partea vătămată nu a putut indica cert la nici unul din inculpați că ar fi comis jaful în privința lui;

- organul de urmărire penală nu a stabilit locul producerii conflictului și nu a făcut careva cercetări la fața locului pe acest capăt de acuzare, iar persoanele suspecte au fost aduse la domiciliul lui Izman Victor pe adresa unde locuiește acesta, unde colaboratorii poliției au înscenat că a fost comisă o infracțiune, pe când locul unde a ieșit Izman Victor din automobil pe str. Studenților, nici nu a fost cercetat;

- părțile vătămate Tacu Nicolae și Stratulat Viorel au fost atacați de alte persoane decât inculpații care le-au sustras telefonul și rucsacul, însă au fost convinși cu ușurință de colaboratorii poliției să indice la persoanele din automobil, pentru că deja i-au văzut și aceștia au fost deja reținuți de poliție, deoarece în acest caz era evidentă descoperirea infracțiunii;

- din declarațiile părților vătămate rezultă cert, că obiectul atentării a servit în primul rând telefonul mobil, ulterior rucsacul roșu cu haine și portmoneele. Telefonul mobil și rucsacul până în ziua de azi nu au fost găsite, deși potrivit declarațiilor tuturor participanților, inculpații au fost observați și reținuți în decurs de 15 minute din momentul producerii cazului și tot timpul inculpații erau supravegheați de poliție;

- părțile vătămate Tacu Nicolae și Stratulat Viorel nu l-au recunoscut pe Morcov Constantin, iar acuzatorul de stat imediat a încercat să instruiască victimele pentru a-și justifica eșecul produs în trucarea acțiunii de prezentare spre recunoaștere;

- Tacu Nicolae și Stratulat Viorel i-au observat pe agresori fără un automobil alături, pe când din împrejurările concrete ale cazului toți inculpații se aflau fie în automobilul VW Golf, fie în imediata apropiere;

- colaboratorul de poliție Bechi Artur a făcut posibil ca în automobilul cercetat să apară alte bunuri decât cele ridicate, or Bechir Artur a luat bunurile ridicate în mâini și le-a prezentat inițial victimelor, fiind recunoscut doar telefonul mobil a lui Izman Victor. Ulterior, după ce a mai discutat cu victimele Tacu Nicolae și Stratulat Viorel, colaboratorul Bechir Artur a mai căutat în automobil și a mai găsit și alte bunuri (portmoneele cu buletinele de identitate ale victimelor respective) chiar alături de locul unde se afla inițial telefonul mobil ridicat;

- punctul final în această pretinsă cercetare la fața locului l-a făcut ofițerul de urmărire penală care a întocmit procesul-verbal de cercetare la fața locului în incinta IP Rîșcani și a indicat ora cercetării atunci când toți participanții se aflau în incinta IP Rîșcani, iar persoanele participante nu au fost incluse în cercetare ca să nu poată să fie indicate careva obiecții;

- chiar organul de urmărire penală a recunoscut faptul că procesul-verbal de cercetare la fața locului a fost unul trucat și a fost întocmit contrar cerințelor legale. Tot ofițerul de urmărire penală a confirmat încălcările admise la procedura de ridicare a bunurilor, ce s-a produs fără ambalare și fără sigilarea obiectelor ridicate;

- nu a fost admisă nici o cerere a părții apărării în vederea efectuării acțiunilor de urmărire penală, nefiind clar dacă au fost supuse examinării acțiunile ilicite ale lui Bechir Artur și a colaboratorilor mascați, inclusiv de tortură, comise la etajul 3 al IP Râșcani, mun. Chișinău;

- nulitatea actului procesual de cercetare la fața locului duce iminent la imposibilitatea constatării comiterii infracțiunii de jaf.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2021, au fost respinse apelurile declarate de avocați și a fost admis apelul declarat de procuror, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Corcodel Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare, fără amendă;

- art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare, fără amendă .

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial a pedepselor aplicate, lui Corcodel Gheorghe i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

- Corcodel Mihai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare, fără amendă;

- art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare, fără amendă.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial a pedepselor aplicate, lui Corcodel Gheorghe i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

- Lebejin Dmitrii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare, fără amendă;

- art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare, fără amendă.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial a pedepselor aplicate, lui Corcodel Gheorghe i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

- Morcov Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare, fără amendă;

- art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare, fără amendă.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial a pedepselor aplicate, lui Corcodel Gheorghe i s-a stabilit pedeapsa

definitivă de 6 ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea în mod solidar de la inculpați în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în mărime de 384 lei.

De asemenea, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită prevederilor legale ce guvernează speța dedusă judecării, cu toate că s-a stabilit cu certitudine vinovăția inculpaților Corcodei Mihai, Corcodei Gheorghe, Constantin Morcov și Dmitrii Lebejin în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal (episodul Izman Victor) și art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal (episodul Stratulat Viorel și Tacu Nicolae).

Instanța de apel a notat că în speța respectivă este prezent un concurs de infracțiuni, dar nu după cum a statuat prima instanță că faptele comise de inculpați reprezintă o infracțiune unică prelungită, fapt ce denotă abordarea eronată a circumstanțelor cauzei și normelor de delimitare a noțiunilor – ”*concurș de infracțiuni*” și ”*infracțiune unică prelungită*”.

Instanța de apel a constatat că inculpații Corcodei Gheorghe, Corcodei Mihai, Lebejin Dmitrii și Morcov Constantin și o altă persoană în privința căreia procesul penal a fost disjuns într-o cauză separată, în urma unei înțelegeri prealabile de a sustrage în mod deschis bunurile altor persoane, la 13 ianuarie 2019, aproximativ la ora 22:30, deplasându-se cu automobilul de marca „Volkswagen Golf”, n/î xxxxxx, condus de către persoana în privința căreia cauza a fost disjunsă într-o procedură separată, pe străzile din sectorul Rîșcani, mun. Chișinău, cu scopul identificării unor potențiale victime, văzându-l pe Izman Victor care în acest moment se afla pe str. Socoleni, mun. Chișinău și încerca să oprească un taxi, persoana în privința căreia cauza a fost disjunsă într-o procedură separată a oprit automobilul, oferindu-se pentru a-l ajuta să se deplaseze până la locul dorit. Izman Victor, neavând careva suspiciuni privind intențiile reale ale acestora, a acceptat propunerea și s-a urcat în automobilul respectiv, după care s-au pornit în direcția bd. Moscovei, mun. Chișinău. Ajungând pe bd. Moscovei, 24, mun. Chișinău, la cererea lui Izman Victor, persoana în privința căreia cauza a fost disjunsă într-o procedură separată a oprit automobilul, după care Izman Victor a coborât din automobil, iar din urma acestuia, în scopul realizării intențiilor sale criminale, au coborât Corcodei Gheorghe, Corcodei Mihai, Lebejin Dmitrii, Morcov Constantin și persoana în privința căreia cauza a fost disjunsă într-o procedură separată, care au început să-i aplice simultan și separat lovituri cu pumnii și picioarele persoanei Izman Victor în diferite regiuni ale corpului, în rezultatul căruia victimei, fiindu-i cauzate dureri și suferințe fizice, inclusiv, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201902P0159 din 17.01.2019, Izman

Victor fiindu-i cauzate leziuni corporale sub formă de echimoză la nivelul pleoapei superioare a ochiului stâng, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată, și în același moment, folosindu-se de neputința victimei de a riposta și de a se apăra, au sustras deschis de la acesta un portmoneu de culoarea cafenie, confecționat din piele, în valoare de 150 lei, în care se afla buletinul de identitate, eliberat pe numele - Izman Victor și bani în sumă de 520 lei, și un telefon mobil de marca „Nubia”, în valoare de 3500 lei, în total bunuri în sumă de 4170 lei, care pentru Izman Victor constituie o daună în proporții considerabile, după care, cu bunurile sustrase, urcându-se în automobilul menționat, aceștia au părăsit locul infracțiunii.

Instanța de apel a calificat aceste acțiuni ale inculpaților Corcodel Gheorghe, Corcodel Mihai, Lebejin Dmitrii și Morcov Constantin în baza art. 187 alin. (2), lit. b), e) și f) Cod penal, după indicii calificativi - jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot ei, Corcodel Gheorghe, Corcodel Mihai, Lebejin Dmitrii, Morcov Constantin și o altă persoană în privința căreia procesul penal a fost disjuns într-o cauză separată, continuându-și activitatea infracțională în baza aceleiași înțelegeri prealabile de a sustrage în mod deschis bunurile altor persoane, la 13 ianuarie 2019, aproximativ la ora 22:40, cu repartizarea rolurilor între ei și anume persoana în privința căreia cauza a fost disjunsă într-o procedură separată, care se afla la volanul automobilului de marca „Volkswagen Golf”, n/î xxxxxxxx, urma să-i aștepte pe restul în automobilul respectiv într-un loc dosit de pe str. Studenților, mun. Chișinău, iar Corcodel Gheorghe, Corcodel Mihai, Lebejin Dmitrii și Morcov Constantin, la rândul lor, coborând din automobilul menționat au purces la căutarea unor potențiale victime până când, aflându-se pe str. Studenților 7/1, mun. Chișinău și observându-i pe Stratulat Viorel și Tacu Nicolae, care în acest moment se deplasau în direcția bd. Moscovei, toți patru s-au năpustit asupra celor doi, aplicându-le multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, în rezultatul căruia, ambelor victime fiindu-le cauzate dureri și suferințe fizice, și în același moment, folosindu-se de neputința victimelor de a riposta și de a se apăra, au sustras deschis de la Stratulat Viorel un portmoneu de culoarea neagră confecționat din piele în valoare de 300 lei, în care se afla buletinul de identitate, eliberat pe numele Stratulat Viorel și bani în sumă de 225 lei, un rucsac de culoare roșie în valoare de 800 lei, în care se afla un pulover de culoare bordo cu inscripția „Fila”, în valoare de 550 lei, o pereche de blugi de culoare albaștri închiși, în valoare de 600 lei, un parfum bărbătesc în valoare de 300 lei, un încărcător pentru telefonul mobil de marca „Samsung”, în valoare de 200 lei, o maletă de culoare albastră închisă, în valoare de 200 lei, 4 perechi de ciorapi, în valoare de 14 lei perechea, în total 56 lei, o brățară în valoare de 45 lei, în total

bunuri în sumă de 3276 lei, care pentru acesta constituie o daună în proporții considerabile, și de la Tacu Nicolae sustrăgând un portmoneu confecționat din piele în valoare de 150 lei în care se afla buletinul de identitate eliberat pe numele - Tacu Nicolae, bani în sumă de 61 lei și un telefon mobil de marca „Xiaomi A 6”, în valoare de 3700 lei, în total bunuri în sumă de 3911 lei, care pentru acesta constituie o daună în proporții considerabile, după care cu bunurile sustrase, au părăsit locul faptei, iar urcându-se în automobilul de marca „Volkswagen Golf”, n/î xxxxxxxx, condus de către persoana în privința căreia cauza a fost disjunsă într-o procedură separată au încercat să părăsească orașul, însă fiind observați de un echipaj al poliției, au fost stopați.

Instanța de apel a calificat aceste acțiuni ale inculpaților Corcodel Gheorghe, Corcodel Mihai, Lebejin Dmitrii și Morcov Constantin în baza art. 187 alin. (2), lit. b), e) și f) Cod penal, după indicii calificativi - jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a menționat, că deși inculpații nu și-au recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunilor incriminate, aceasta se confirmă pe deplin prin cumulul de probe administrate, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice, și coroborează între ele, cum ar fi:

- declarațiile părților vătămate Tacu Nicolae (f.d. 182-190, vol. III), Stratulat Viorel (f.d. 2-6, vol. IV), Izman Victor (f.d. 76-79, vol. IV);

- declarațiile martorilor Bichir Artur (f.d. 204-208, vol. III), Ignat Ghenadie (f.d. 11-15, vol. IV), Roșca Galina (f.d. 170-174, vol. IV), Corcenco Andrei (f.d. 26-31, vol. IV);

- probele scrise, enumerate și analizate în decizia instanței de apel (f.d. 99-101, vol. VI).

Astfel, instanța de apel în urma verificării acestor probe, a concluzionat că acestea sunt consecutive, coroborează între ele, corespund circumstanțelor și materialelor cauzei penale, este dovedită cu certitudine și în afara oricărui dubiu rezonabil vinovăția inculpaților Corcodel Gheorghe, Corcodel Mihai, Lebejin Dmitrii și Morcov Constantin în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, pe ambele episoade, cu partea vătămată Izman Victor și respectiv cu părțile vătămate Tacu Nicolae și Stratulat Viorel.

Instanța de apel a conchis că în speță acțiunile inculpaților urmează a fi calificate ca concurs de infracțiuni dar nu ca infracțiune unică prelungită după cum a constatat prima instanță, or este evident că în momentul în care inculpații au intrat în posesia bunurilor părții vătămate Izman Victor, au părăsit locul comiterii faptei, infracțiunea de jaf comisă în privința părții vătămate Izman Victor s-a consumat.

În același sens, instanța de apel a menționat că chiar dacă, ambele fapte prejudiciabile au fost săvârșite de aceleași persoane și în baza înțelegerii reciproce avută între ei, se atestă că faptele au fost comise în loc și timp diferit, iar acțiunile infracționale au fost îndreptate împotriva unor persoane diferite.

Tototodată, instanța de apel a apreciat alegațiile părții apărării ca nefondate și le-a respins, menționând că în urma verificării declarațiilor părților vătămate Izman Victor, Stratulat Viorel și Tacu Nicolae, nu a constatat existența unor divergențe majore, capabile să influențeze soluția instanței de judecată în vederea achitării inculpaților.

Mai mult, instanța de apel a invocat că părțile vătămate au fost audiate sub jurământ și fiind avertizate despre răspunderea penală ce o poartă pentru declarații false au indicat cu lux de amănunte circumstanțele în care au fost atacați de inculpați. Aceștia au indicat concret la inculpații Corcodel Gheorghe, Corcodel Mihai, Lebejin Dmitrii și Morcov Constantin ca fiind persoanele care i-au lovit și le-au sustras bunurile. Mai mult, părțile vătămate au descris atât aspectele fizice ale inculpaților, cât și hainele în care aceștia erau îmbrăcați, semnalmente care de altfel corespundeau cu cele ale inculpaților.

La fel, instanța de apel a conchis și în privința declarațiilor martorilor Bichir Artur, Ignat Ghenadie, Roșca Galina și Corcenco Andrei, audiați în prezenta cauză penală. Astfel, instanța de apel a constatat că toți martorii sunt colaboratori de poliție care au relatat instanței circumstanțele care le-au devenit cunoscute în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, relatând instanței circumstanțele reținerii inculpaților, efectuarea cercetării la fața locului, dar și obiectele depistate în rezultatul cercetării automobilului de model „Volkswagen Golf”, n/î xxxxxx. Toți acești martori au fost audiați cu respectarea normelor de procedură penală, iar careva motive de a pune la îndoială credibilitatea declarațiilor date de martori în ședința de judecată, instanța de apel nu a constatat.

Ce ține de soluția primei instanțe de anulare a proceselor-verbale de cercetare la fața locului și de recunoaștere a persoanei, instanța de apel a stabilit că careva abateri grave la efectuarea cercetării la fața locului, care ar justifica anularea proceselor-verbale ale acțiunilor respective, nu s-au constatat, cu atât mai mult că procesele-verbale de cercetare la fața locului nu au constituit singurele probe care demonstrează vinovăția inculpaților, acestea fiind apreciate în coroborare cu alte probe.

De asemenea, instanța de apel a atestat că organul de urmărire penală nu a admis careva încălcări de procedură la efectuarea acțiunii procesuale – prezentarea persoanei spre recunoaștere, iar prima instanță greșit a dispus recunoașterea ca inadmisibile a proceselor-verbale de prezentare a persoanei spre recunoaștere.

Totodată, instanța de apel a respins alegațiile apărării precum că inculpații au fost văzuți de părțile vătămate în momentul reținerii și au avut posibilitatea să le

examineze semnele și particularitățile, menționând că dacă versiunea părții apărării ar fi fost adevărată, atunci părțile vătămate în timpul audierilor ar fi descris într-un mod mult mai cert și mai clar semnalmentele inculpaților, lucru care însă nu se atestă din conținutul proceselor-verbale de audiere, în al doilea rând ar fi alogic ca martorului sau părții vătămate să-i fie prezentată spre recunoaștere o persoană pe care el nu a văzut-o.

Cu referire la pedeapsă, instanța de apel a notat că la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpaților, a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 din Codul penal și anume de gravitatea infracțiunilor săvârșite care sunt grave, de motivul acestora, de personalitatea celor vinovați, rolul acestora la comiterea infracțiunii, că Corcodele Mihail are un copil minor la întreținere, care pentru prima dată au comis infracțiuni, comportamentul acestora în ședința de judecată, lipsa circumstanțelor atenuante sau agravante, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, instanța de apel a considerat că scopul educativ al pedepsei în acest caz, poate fi atins doar cu privarea de libertate a inculpaților, pedepse ce vor duce la conștientizarea de către inculpați a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte inclusiv, ce țin de comportamentul lor. Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpaților și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități de același gen, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social sporit al acesteia, conduita inculpaților anterior și pe parcursul cercetărilor.

De asemenea, instanța de apel nu a considerat necesară aplicarea pedepsei complementare prevăzută de lege sub formă de amendă și nu este de acord în această parte cu opinia procurorului despre necesitatea aplicării amenzii în privința inculpaților, or capacitățile de plată ale inculpaților urmează a fi luate în calcul la alegerea pedepsei principale în privința acestora, pedeapsa complementară urmând a fi determinată în raport cu gradul de vinovăție și comportamentul inculpaților până și după săvârșirea infracțiunii. Mai mult, prezența persoanelor la întreținere urmează a fi privită și sub aspectul surselor de venit, a condițiilor de trai de care dispun inculpații.

La fel, instanța de apel a notat că potrivit prevederilor art. 229 alin. (1) din Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, și a conchis că este necesar de a dispune încasarea în mod solidar din contul inculpaților Corcodele Gheorghe, Corcodele Mihai, Lebejin Dmitrii și Morcov Constantin în folosul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 384 lei. Având în vedere că cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea expertizei judiciare se racordează cheltuielilor care sunt suportate de condamnat.

Instanța de apel, în acest sens a mai menționat că la momentul derulării acțiunilor de urmărire penală aceste cheltuieli au fost suportate de stat deoarece,

procesul penal era guvernat de principiul prezumției nevinovăției, iar în situația în care, în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpaților, motiv din care, urmează să recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat.

4. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către:

4.1. Avocatul Cernicov Andrei în numele inculpaților Morcov Constantin și Lebejin Dmitrii, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală și solicită casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, de achitare a inculpaților Morcov Constantin și Lebejin Dmitrii, pe motiv că în acțiunile acestora nu există faptul infracțiunii.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de apărare, inclusiv asupra ilegalității anumitor activități procesuale, iar soluția finală a fost aplicarea unei dispoziții penale extensiv defavorabile, contrar ordinii stabilite și fără a fi cercetate careva probe, ce a dus o încadrare juridică greșită a faptei;

- Morcov Constantin și Lebejin Dmitrii au declarat instanței că nu au comis careva fapte de jaf. Acest lucru a fost reconfirmat inclusiv de către alți participanți la proces și anume de către inculpații Corcodel Gheorghe și Corcodel Mihai;

- prima instanță a constatat pe parcursul cercetării judecătorești mai multe neconcordanțe, care nu au fost înlăturate în nici un mod de acuzatorul de stat, încălcări procedurale la etapa urmăririi penale ce se refereau la procedura efectuării cercetării la fața locului, ridicarea obiectelor și recunoașterea persoanei, dar nu a anulat actele procedurale contestate, însă instanța de apel a ignorat obiecțiile prezentate de partea apărării;

- deși apărarea a solicitat achitarea inculpaților și audierea părților vătămate în instanța de apel, a fost ignorată această solicitare, fiind decisă examinarea cauzei în lipsa părților vătămate;

- instanța de apel a respins apelurile declarate de partea apărării fără a supune analizei legalitatea unor acte procedurale pe care se întemeia condamnarea;

- deși sunt prezente omisiuni evidente la întocmirea procesului-verbal de cercetare la fața locului (f.d. 19, vol. I), fiind declarat de Roșca Galina, persoana care a întocmit procesul-verbal, că cercetarea la fața locului nu s-a făcut la ora indicată, inculpații și părțile vătămate deși se aflau la locul cercetării, nu au fost incluse în procesul-verbal, inspectorul de poliție criminală Bechir Artur, nefiind membru al grupei operative, a participat la fața locului, dar nu a fost inclus în procesul-verbal, bunurile ridicate nu au fost nici ambalate, nici sigilate și nici contrasemnate de către persoanele care ar fi participat, chestiuni ce au fost indicate chiar de cei care au instrumentat cazul, însă instanța de apel a pus la baza sentinței

de condamnare acest act procedural, motivând că semnatarii acestui act nu au înaintat careva obiecții;

- în procesul-verbal de cercetare la fața locului, în planșa fotografică (f.d. 23, vol. I) se observă în fotografie că pe scaunul de pe bancheta din față se află un singur obiect - telefon mobil, ulterior (f.d. 24-25, vol. I), în poza cu același scaun pe bancheta din față apar niște portmonee;

- conform (f.d. 80, vol. I), urmare a prezentării spre recunoaștere Morcov Constantin nu a fost recunoscut de către părțile vătămate Tacu Nicolae și Stratulat Viorel, ca fiind persoana care i-ar fi agresat sau jefuit, iar din conținutul declarațiilor lui Izman Victor din prima instanță, acesta nu poate recunoaște pe nimeni din inculpați;

- în partea episodului cu părțile vătămate Tacu Nicolae și Stratulat Viorel, aceștia au fost atacați de alte persoane decât inculpații, or din declarațiile acestora rezultă că obiectele sustrase au fost un telefon mobil, rucsac roșu cu haine și portmoneele, iar telefonul mobil și rucsacul nu au fost găsite nici până în prezent, deși potrivit declarațiilor tuturor participanților, inculpații au fost observați de poliție și reținuți în decurs de 15 minute din momentul săvârșirii infracțiunii, iar inculpații tot timpul au fost sub supravegherea colaboratorilor de poliție;

- prima instanță și instanța de apel neîntemeiat au ajuns la concluzia de condamnare, bazându-se doar pe declarațiile contradictorii ale părților vătămate, fiind ignorate argumentele prezentate de către partea apărării;

- din declarațiile părții vătămate Izman Victor, se confirmă că acesta era în stare de ebrietate, nu a recunoscut pe nimeni din inculpați, nu-și amintește ce a discutat cu inculpații, dacă a scos sau nu în salonul automobilului portmoneul pentru a achita, dacă ținea sau nu în mâini telefonul mobil, totodată nu a putut explica în ce circumstanțe a fost ruptă scurta lui Lebejin Dmitrii, nu a putut comunica instanței cine anume l-a lovit, cum s-a terminat conflictul și cum a ajuns acasă, însă își amintește că el a fost pipăit de cineva când era jos și de la el a fost sustras telefonul mobil și portmoneul. Organul de urmărire penală nu a cercetat locul unde s-a produs conflictul, dar a cercetat doar ograda unde locuiește Izman Victor;

- deși inculpații au invocat rele tratamente din partea poliției după reținere, și anume că au fost bătuți în IP Rîșcani, pentru a recunoaște faptele de care erau suspectați, acuzatorul de stat nu s-a autosesizat cu privire la cele invocate, iar instanțele de judecată nu au considerat necesar să monitorizeze dacă acțiunile de tortură au fost cercetate;

- ce ține de individualizarea pedepsei, și calificarea, instanța de apel nu a fost în drept a stabili o altă stare de fapt decât cea constatată de prima instanță, din moment ce nu a cercetat careva probe ale apărării;

- în speță, instanța de apel a făcut o interpretare extensivă defavorabilă inculpaților prin talmăcirea noțiunii de infracțiunii prelungite, operând cu fraze generale, deși, reieșind din perioada de timp, caracterul infracțiunii imputate și cercul persoanelor implicate, nu putea fi vorba de un concurs de infracțiuni dar de o infracțiune prelungită, fiind efectuată o calificare mai gravă.

4.2. Avocatul Russu Vitalie în numele inculpaților Corcodel Gheorghe și Corcodel Mihai, care invocă încălcarea art. 6 CEDO și solicită casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, de achitare a inculpaților sau cu dispunerea rejudecării cauzei de instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul invocă motive similare cu cele înaintate în cererea de apel, descrise la pct. 2.2 a prezentei decizii, și că:

- instanțele de judecată s-au limitat în exclusivitate numai la declarațiile părților vătămate, care în mod incontestabil în cadrul instanței de judecată, s-a constatat cu certitudine că persistă o mulțimea de divergențe în toate declarațiile ultimilor, inclusiv și se contrazic în mod direct cu declarațiile date de către inculpați;

- declarațiile date de către partea vătămată Izman Victor, sunt total diferite de cele date de către alte două părți vătămate, Tacu Nicolae și Stratulat Viorel, care nu au fost luate în considerare la momentul examinării cauzei penale. Parte vătămată Izman Victor a menționat că, la moment ce se făcea verificarea automobilului lângă el nu se alfa nimeni, tot în cadrul audierii, partea vătămată a menționat că telefonul mobil depistat în automobil i-a fost prezentat doar lui de unul singur, și nu i-a mai fost prezentat și altor persoane. Respectiv, partea vătămată, a confirmat acest fapt că, în automobil nu s-au mai depistat nici-un portmoneu sau alte obiecte, ceea ce încă odată denotă faptul că, părțile vătămate Tacu Nicolae și Stratulat Viorel, au indus instanța de judecată în eroare, făcând declarații mincinoase;

- în cadrul ședinței de judecată, au fost audiați mai mulți colaboratori ai poliției, care nemijlocit au fost la fața locului, declarațiile acestora, sunt în totalitate diferite, cu cele date de către martori, ceea ce este o depășire directă a atribuțiilor de serviciu, prin falsificarea directă a probelor într-o cauză penală;

- în decizia instanțe de apel, s-a menționat că inculpații au avut inițial o înțelegere prealabilă de a comite infracțiunea, și au ieșit toți din automobil aplicându-i lui Izman Victor lovituri în regiunea corpului, ceea ce contravine cu declarațiile martorului. Ori, atât în cadrul audierii la faza de urmărire penală cât și în instanță de judecată, partea vătămată a menționat precum că ajungând la fața locului din automobil au coborât doar două persoane. În acest caz, coborârea a două persoane din automobil a avut loc din motivul de ai aplica lovituri lui Izman Victor, și a-i sustrage obiectele, dar după cum a și menționat partea vătămată,

dânsul era așezat în automobil pe bancheta din spate în mijloc, este și feresc ca partea vătămată să fi avut posibilitatea să iasă din automobil, trebuia să-i fie permisă de către alte două persoane care stăteau la margine, ceea ce alții au și făcut. Nu este clar la momentul de față, prin ce probe, fapte, acțiuni, instanța de judecată a constatat înțelegerea prealabilă între persoanele din automobil, ori, de fapt este o contradicție directă cu declarațiile părții vătămate;

- însă-și părțile vătămate Stratulat Viorel, și Tacu Nicolae, au confirmat că pe Roșca Galina au văzut-o de prima oară la comisariat, și nu au participat la nici o acțiune de cercetarea la fața locului pe str. Studenților 7/1, mun. Chișinău, ceea ce denotă faptul că, de facto, procesul-verbal este unul lovit de nulitate absolută, unul fals. În astfel de circumstanțe constatăm, instanța tolerează admisibilitatea probelor false, ori, urma să curmeze astfel de ilegalități comise de către organele de drept,

- calificarea efectuată de către organul de urmărire penală, este una incorectă, dat fiind faptul că, inculpații nu au comis, nici-o faptă sau abatere de la norma materială, și în acțiunile ultimilor, lipsesc componenta de infracțiuni prevăzută de art. 187 alin. (2) Cod penal;

- referitor la al doilea caz, cu alte două părți vătămate, inculpații în unanimitate au menționat că nu au atacat părțile vătămate, prima oară i-au văzut în cadrul comisariatului de poliție sec. Rîșcani, respectiv, declarațiilor lor, se mai confirmă indirect cu declarațiile părților vătămate;

- nu a fost demonstrat de partea acuzării că în acțiunile inculpaților se întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

5. La recursurile ordinare declarate, în temeiul art. 431 alin. (1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

În acest sens, procurorul a menționat că instanța de apel a examinat cauza penală de învinuire a lui Lebejin Dmitrii, Morcov Constantin, Corcodel Gheorghe, Corcodel Mihai în baza infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f); art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

6. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal largit constată că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor

invocate în apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Dispozițiile art. 1 alin. (3) Cod de procedură penală, prevăd că organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

În urma verificării materialelor cauzei, Colegiul penal lărgit relevă că în speță, recurenții critică decizia instanței de apel pledând pentru faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și că au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale, indicând incidența temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, precum și încălcarea art. 6 CEDO.

Mai mult, în textul recursurilor, aceștia își manifestă și dezacordul cu încadrarea greșită a faptei, critici ce cad sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea deciziei atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel și că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, menționând în acest context următoarele.

6.1. Colegiul penal lărgit invocă că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel (f.d. 147, vol. IV), descrise și în pct. 2.3 a prezentei decizii, invocate repetat și în cererea de recurs ordinar, și nu a examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale, cum ar fi:

„-nu a fost admisă nici o cerere a părții apărării în vederea efectuării acțiunilor de urmărire penală, nefiind clar dacă au fost supuse examinării acțiunile ilicite ale lui Bechir Artur și a colaboratorilor mascați, inclusiv de tortură, comise la etajul 3 al IP Râșcani, mun. Chișinău”.

Astfel, anume asupra acestui motiv invocat în apel și acestei chestiuni esențiale relatate supra, instanța de apel nu s-a pronunțat în decizia atacată.

Prin urmare, referitor la pretensele maltratări, Colegiul penal lărgit atestă că la materialele cauzei lipsesc careva date sau acte procedurale ce ar confirma că aceste circumstanțe au fost investigate efectiv, pentru a exclude orice prezumție a încălcării drepturilor fundamentale ale persoanei, or conform jurisprudenței CtEDO în hotărârea sa din cauza Corsacov vs. Republica Moldova din 4 aprilie 2006 în pct. 55, Curtea a statuat că atunci când unei persoane îi sunt cauzate leziuni corporale, în timp ce ea se află în detenție sau sub un alt control al poliției, orice astfel de leziune va crea o puternică prezumție că acea persoană a fost supusă maltratării (a se vedea Bursuc v. Romania, nr. 42066/98, § 80, 12 octombrie 2004), precum și în cauza Gurgurov vs. Republica Moldova din 16 iunie 2009, în pct. 55, Curtea a mai indicat că este sarcina statului să ofere o explicație plauzibilă cum au fost cauzate leziunile, în lipsa căreia se pune o problemă în sensul Articolului 3 din Convenție (Selmouni v. Franța nr. 25803/94, § 95, ECHR 1999-V), precum și în pct. 63 a subliniat că atunci când o persoană face o declarație credibilă precum că aflându-se în custodia poliției sau altor agenți similari ai statului, a suferit un tratament cu încălcarea Articolului 3, norma respectivă, luată în conexiune cu obligația generală a statelor conform Articolului 1 din Convenție de a garanta “oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite...” în Convenție, implică necesitatea unei investigații oficiale eficiente. Cum este în cazul investigației desfășurate în sensul Articolului 2, o astfel de anchetă trebuie să fie capabilă să conducă la identificarea și pedepsirea celor vinovați. În caz contrar, interdicția legală și principală a torturii și tratamentelor sau pedepselor inumane și degradante, necătând la importanța sa fundamentală, ar fi ineficientă în practică și, în unele cazuri, ar exista posibilitatea pentru agenții statului să încalce drepturile

persoanelor aflate sub controlul lor, cu o responsabilitate potențială (a se vedea, printre alte imperative, Labita v. Italia [MC], nr. 26772/95, § 131, ECHR 2000-IV).

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă că din materialele cauzei rezultă că inculpații în prima instanță s-au plâns că au fost loviți de colaboratorii de poliție (f.d. 115, 118, 123, vol. IV), însă la acest aspect, instanța de apel nu s-a expus, mai mult că la materialele cauzei lipsește vreo ordonanță sau alt act confirmativ, care ar demonstra că faptul maltratării a fost investigat de organele competente.

În acest sens, Colegiul penal lărgit menționează că potrivit prevederilor art. 52 alin. (1) pct. 27) Cod de procedură penală, *„procurorul se pronunță în actele procedurale dacă a avut loc sau nu încălcarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în cazul în care părțile invocă încălcarea Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.”*, la fel conform art. 262 alin. (4¹) Cod de procedură penală, *„Orice declarație, plângere sau alte informații ce oferă temei de a presupune că persoana a fost supusă acțiunilor de tortură, tratament inuman sau degradant, prevăzute la art.166¹ din Codul penal, urmează a fi prezentate sau transmise imediat procurorului pentru a fi examinate în conformitate cu art. 274 alin. (3¹) din prezentul cod.”*, iar potrivit art. 274 alin. (3¹) Cod de procedură penală, *„În cazul în care din cuprinsul actului de sesizare sau de constatare rezultă bănuiala de săvârșire a unei infracțiuni prevăzute la art.166¹ din Codul penal, procurorul urmează să decidă asupra acesteia corespunzător alin.(1) din prezentul articol, într-un termen ce nu va depăși 15 zile.”*, astfel, alin. (1) al aceluiași articol stabilește că: *„Organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art. 262 și 273 dispune în termen de 30 de zile, prin ordonanță, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală, informând despre aceasta persoana care a înaintat sesizarea sau organul respectiv.”*

6.2. Totodată, Colegiul penal lărgit mai reține că din conținutul părții descriptive a deciziei atacate (f.d. 68-109, vol. VI), rezultă că instanța de apel contrar prevederilor art.101, 414 Cod de procedură penală, a adoptat soluția în cauză fără a întreprinde toate măsurile de a elucida toate circumstanțele cauzei, în privința chestiunii esențiale rezultate în urma verificării materialelor cauzei penale, ce ține de textul exact al învinurii formulate în rechizitoriu și calificarea acțiunilor inculpaților fie ca pluralitate de infracțiuni în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, sau ca o infracțiune unică prelungită în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Astfel, se atestă că potrivit rechizitoriului (f.d. 153-157, vol. II), la descrierea faptei infracționale incriminate ca fiind comise de către inculpații Corcodel Gheorghe, Corcodel Mihai, Lebejin Dmitrii, Morcov Constantin, este indicat expres că inculpații - **"în urma unei înțelegeri prealabile [...]** de a sustrage în mod deschis bunurile altor persoane [...]*persoana în privința căreia procesul penal a fost disjuns într-o cauză separată a oprit automobilul, după care Izman Victor a coborât din automobil, iar din urma acestuia, în scopul realizării intențiilor sale criminale, au coborât Corcodel Gheorghe, Corcodel Mihai, Lebejin Dmitrii, Morcov Constantin, care au început să-i aplice simultan și separat lovituri cu pumnii și picioarele lui Izman Victor în diferite regiuni ale corpului [...]și în același moment, folosindu-se de neputința victimei de a riposta și de a se apăra, au sustras deschis de la acesta "*, după ce au sustras în mod deschis bunurile de la partea vătămată Izman Victor, tot în rechizitoriu inculpaților li se mai incriminează că - **"[...]la 13 ianuarie 2019, aproximativ ora 22:40, continuându-și activitatea infracțională în baza aceleași înțelegeri anterioare [...]** observându-i pe Stratulat Viorel și Tacu Nicolae, care în acel moment se deplasau în direcția bd. Moscovei, toți patru s-au năpustit asupra celor doi, aplicându-le multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului [...] folosindu-se de neputința victimelor de a riposta și a se apăra, au sustras deschis...."

Totodată, Colegiul penal lărgit observă că instanța de apel în fapta constatată ca fiind comisă de inculpați (f.d. 102-104, vol. VI), descrie aceeași formulare a circumstanțelor comiterii infracțiunii/infracțiunilor ca în rechizitoriu, relatată supra și fără o argumentare clară, califică acțiunile inculpaților pe fiecare episod în parte, ca concurs de infracțiuni, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, motivând contradictoriu în acest sens că: **"Astfel, chiar dacă, ambele fapte prejudiciabile au fost săvârșite de aceleași persoane și în baza înțelegerii reciproce avută între ei, se atestă că faptele au fost comise în loc și timp diferit, iar acțiunile infracționale au fost îndreptate împotriva diferitor persoane. Respectiv, după cum s-a indicat mai sus, acțiunile inculpaților Corcodel Gheorghe, Corcodel Mihai, Lebejin Dmitrii, Morcov Constantin, urmează a fi calificate ca concurs de infracțiuni și nu ca o infracțiune unică prelungită"**.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă că deși instanța de apel descrie fapta constatată ca fiind săvârșită de inculpați la fel ca în rechizitoriu și indică la circumstanțele particulare de comitere a infracțiunii prelungite, - **"în urma unei înțelegeri prealabile", "continuându-și activitatea infracțională în baza aceleași înțelegeri anterioare"**, aceasta totuși în mod divergent, fără o motivare clară califică acțiunile inculpaților ca infracțiuni separate, printr-o interpretare evazivă a prevederilor art. 30 alin. (1) Cod penal, care stipulează expres că: **"infracțiunea prelungită este fapta săvârșită cu intenție unică, caracterizată prin două sau mai**

multe acțiuni infracționale identice, comise cu un singur scop, alcătuiind în ansamblu o infracțiune".

7. În consecință, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel pripit a adoptat soluția în speță, printr-o motivare superficială, fără a clarifica chestiunile esențiale supuse atenției sale privind pretinsa maltratare a inculpaților, precum și printr-o motivare superficială nu oferă o explicație clară la delimitarea calificării acțiunilor inculpaților ca infracțiuni separate sau ca o infracțiune prelungită, și a lăsat astfel fără o argumentare cuvenită motivele invocate în apelurile declarate, prin ce a fost afectată soluția adoptată și astfel recursurile ordinare declarate urmează a fi admise, iar decizia instanței de apel casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

8. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererile de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursurile ordinare declarate, nominalizate în prezenta decizie, să țină cont de toate circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, în strictă conformitate cu cerințele legii, să analizeze la modul cuvenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii/infracțiunilor imputate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală și jurisprudența CtEDO.

9. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către avocatul Cernicov Andrei în numele inculpaților Morcov Constantin și Lebejin Dmitrii și de către avocatul Russu Vitalie în numele inculpaților Corcodel Gheorghe și Corcodel Mihai, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2021, în cauza penală privindu-i pe **Corcodel Gheorghe xxxxxx, Corcodel Mihai xxxxxx, Lebejin Dmitrii xxxxx, Morcov Constantin xxxxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Corcodel Gheorghe xxxxx, Corcodel Mihai xxxxx, Lebejin Dmitrii xxxxx, Morcov Constantin xxxxx urmează a fi eliberați din penitenciar, dacă în privința lor nu este aplicată măsura preventivă arestul sau pedeapsa – închisoare, în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu este supusă căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **25 august 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion